

# Mollen weren

Ondanks het ontbreken van wettelijke bescherming voor de mol is de zorgplicht wel van toepassing.

Dat wil zeggen dat preventieve maatregelen te allen tijde de voorkeur hebben boven curatieve maatregelen. Het lijkt er echter op dat we ons kernprincipe (IPM) niet altijd correct volgen. Zijn we nalatig in onze werkwijze bij de bestrijding van mollen?

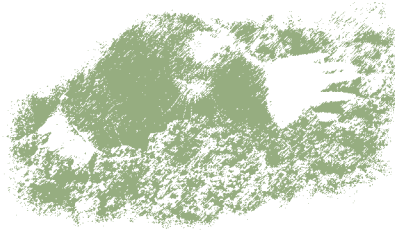
Tekst: Bart Biemans

## De mol als plaagdier

Het is welbekend dat de mol een ijverige graver is en meerdere meters grond per uur kan wegwerken. Zo kan schade ontstaan, zoals verzakkingen van bestrating en grafzerken of molshopen in grasoppervlakken zoals gazons en sportvelden. Daarnaast hebben molshopen op agrarische gronden consequenties. Een voorbeeld daarvan is dat tijdens het maaien grond in het kuilvoer terecht kan komen waar runderen ziek van kunnen worden. Molshopen vormen tevens perfecte groeiplaatsen voor verschillende typen ongewilde planten. De mol wordt daarom, ondanks zijn nuttige rol in de natuur, vaak gezien als plaagdier en wordt met regelmaat bestreden door zowel professionals als particulieren.

## Mollenbestrijding

Bij de beheersing van mollen kan net als bij andere plaagdieren één (bij voorkeur meer) van de volgende drie methoden worden ingezet: (1) reduceren van de populatie, (2) reduceren van de draagkracht en (3) preventie van migratie. Bestrijding is relatief eenvoudig met het uitgebreide beschikbare arsenaal aan mollenklemmen en enkele chemische middelen. Reduceren van draagkracht is daarentegen vrijwel



onmogelijk. Het door cultuur gevormde landschap dat ons land rijk is, vormt nu eenmaal geschikte en voedselrijke gronden (vol met slakken, insecten, regenwormen) voor mollen. Vergelijk het met knaagdierbeheersing in de voedingsindustrie: het verwijderen van voedsel binnen de fabriek om draagkracht te verminderen is hier geen realistische optie. Met enkel bestrijding door middel van klemmen of chemische middelen, of het verlagen van de draagkracht kan terugkeer van dit plaagdier niet worden voorkomen. Preventie van migratie is essentieel om terugkeer van het probleem te voorkomen, en daarmee essentieel voor effectief en duurzaam plaagdierbeheer.

## Preventie van migratie

Preventie van migratie van mollen is niet per se eenvoudig, maar ook zeker niet onmogelijk. Zo kunnen ondergrondse (roestbestendig gaas) en bovengrondse (naar buiten gebogen hekwerk/gaas van min-

stens 10 centimeter hoog) barrières worden aangelegd rondom het betreffende terrein. Daarmee wordt mollen de toegang volledig ontzegd en is herhaaldelijke bestrijding overbodig. Zo wordt dus voldaan aan het kernprincipe van geïntegreerd plaagdierbeheer. Maar waarom passen we dat dan niet altijd toe? Zijn het de kosten? Het plaatsen van zulke barrières is ongetwijfeld een prijzige onderneming, maar kan op de lange termijn (afhankelijk van grootte en type terrein) wellicht ook stress, overlast en kosten besparen. Aan de andere kant kan men zich natuurlijk afvragen of het wel verstandig is om grote gebieden van zulke barrières te voorzien. Is het niet beter om een mogelijkheid tot migratie te behouden? Dan kunnen ook andere soorten zich gemakkelijker blijven verplaatsen.

Het dilemma: laten we de preventieve maatregelen tegen mollen voor wat ze zijn en gaan we door met periodieke vangacties zonder rekening te houden met de principes van IPM, of gaan we strenger om met onze IPM-principes en gaan we ons land onder de grond net zo fragmenteren als erboven? ●

